

terne, saaledes skal det Samme gjælde med Hensyn til alle andre ved nysnævnte Virkeretter behandlede Sager, som have været Gjenstand for umiddelbar Indankning for Høiesteret.

4) At § 2 i Udvalgets tidligere Udkast bliver § 3 og § 3 i Udvalgets tidligere Udkast bliver § 4;

5) At istedetfor § 4 i Udvalgets tidligere Udkast sættes en Paragraph, der bliver § 5, saalydende.

„Gebyrerne for Ovrerretterne i private Politisager, der ikke angaaer Pengesfordringer eller andre Formuesgjenstande af mere end 25 Rbdlr. Værdi, erlægges kun med det Halve af de for Sagers Behandling ved Ovrerretterne bestemte almindelige Gebyrer, og bortfalder derhos i disse Sager Brugen af stemplet Papir ved Ovrerretterne“.

6) At § 5 i Udvalgets tidligere Udkast bliver § 6.

7) R. Sørensens Forslag til Udvalgets Mindretals (Blach) Forslag: at det istedetfor Ordene „ikke bliver anvendelig under Appellen af private Politisager“ kommer til at hedde:

„ikke bliver anvendelig under Appellen af nogensomhelst, enten privat eller offentlig Politisag“.

Blach. Bregendahl. J. G. Damkjær.

Inden Discussionen begyndte gjorde Formanden opmærksom paa, at det vilde sees af den omdeelte Liste, over Ændringsforslagene, at § 1 i Udvalgets tidligere Udkast nu var deelt og omredigeret i to Paragrapher, § 1 og § 2, og forespurgte, om noget Medlem optog Udkastets § 1 i dennes oprindelige Skikkelse.

Jugen erklærede at ville holde paa Udkastets § 1 i dens oprindelige Form, hvornæst Formanden gjorde opmærksom paa, at Udvalget, som det vilde sees af Nr. 5 paa Listen over Ændringsforslagene, havde foreslaaet, at der istedetfor § 4 i Udvalgets tidligere Udkast skulde sættes en ny Paragraph, der blev § 5, og forespurgte, om noget Medlem optog Udvalgets oprindelige § 4.

Jugen erklærede at ville gjøre dette, hvornæst Formanden, efterat have bemærket, at, som Følge heraf § 5 i Udvalgets tidligere Udkast nu blev § 6, satte Udvalgets nye §§ 1 og 2 Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3) under Discussion.

Ordføreren (Bregendahl): Det vil være i Forsamlingens Grindring, at der under den første Behandling af nærværende Sag fra den ærede Justitsministers Side blev gjort Grindring ved Udvalgets Forslag til Redactionen af Loven i to Retninger; det var imidlertid ikke med Hensyn til Realiteten, at disse Indvendinger bleve fremsførte, navnlig i det første Punkt, men med Hensyn til Redactionens Form. Det første af de Punkter, hvorved den ærede Justitsminister havde Grindringer at fremsføre, angik Affattelsen af Udvalgets tidligere § 1, og det har foranlediget, at Udvalget nu, efter Conference med den høitagtede Justitsminister, har omredigeret den tidligere § 1, saaledes at deraf er blevet tvende Paragrapher; det, som er gaaet ud af den ældre § 1, er Bestemmelsen om Lehnsvirkeretsdommes umiddelbare Indankning til Høiesteret, nemlig om Ophævelsen af de herhenhørende Bestemmelser, og at disse Domme nu skulde være Gjenstand for Appel til Ovrerretterne. Der har fra den ærede Justitsministers Side ikke været nogen Grindring at fremsføre imod, at denne Bestemmelse tages; det var kun med Hensyn til Affattelsen, at han gjorde Indvendinger, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre herom. Udvalget har derhos optaget et Tillæg i den nye foreslaaede § 1, som angaaer de saakaldte Kjøbstadbrandretters Domme. Efter den ældre Brandretsordening af 1761 skulde nemlig disse Domme efter deres Beskaffenhed blive Gjenstand for en af to forskellige særegne Appellaader, det vil sige, der var gjort Afskillelse mellem Sagerne i saa Henseende, og nogle Sager, nemlig de mindre vigtige, skulde indankes for Amtmanden som Ovrerdommer, medens de mere vigtige Sager ikke skulde gaae til de sædvanlige Ovrerretter, men skulde indankes umiddelbart til Høiesteret. Forandringen af denne sidste Bestemmelse havde Udvalget ikke tidligere foreslaaet, fjøndt den havde været Gjenstand for Ovrerrettelser i Ud-